

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2018, în cauza penală în privința lui

Manjeru Ion xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.04.2017 - 10.05.2018;

Instanța de apel: 07.06.2018 - 11.07.2018;

Instanța de recurs: 22.08.2018 - 21.11.2018;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 10 mai 2018, Manjeru Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 (unu) ani.

Prin aceeași sentință, s-a dispus încasarea de la Manjeru Ion în beneficiul statului suma în mărime totală de 1170,00 (una mie una sută șaptezeci, 00) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor balistice la etapa urmăririi penale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, la 04 decembrie 2016, aproximativ la ora 18.45, Manjeru Ion aflându-se pe traseul R-20 Orhei - Călărași, în regiunea intersecției cu drumul de acces spre s. Isacova, r-nul Orhei, într-un loc public, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect și, manifestând o neglijare premeditată, demonstrativă a conduitei sale în societate, urmărind manifestarea bravurii și a forței grosolane, cu scopul de a-i înjosi onoarea și demnitatea lui Stici Iacob, a efectuat în direcția automobilului acestuia, de model

”BMW”, două împușcături din pistolul de model ”Viking Baikal mp466” pe care îl deținea legal.

3. Împotriva sentinței a depus apel avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că probele cauzei nu denotă faptul că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, iar pe parcursul examinării cauzei sa stabilit cu certitudine că, până la 04 decembrie 2016 Manjeru Ion era cunoscut cu așa zisa parte vătămată, între ei existând relații ostile în urma unui conflict și acest fapt a fost confirmat în ședința de judecată de Stici Iacob, martorii acuzării Zgardan Victor și Zgardan Andrei, precum și de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2018 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, iar vina acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și prin materialele administrate la cauza penală.

Astfel, Colegiul penal a considerat că, versiunea inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii înscrinate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare de la răspundere penală.

Referitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de caracterul prejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise.

Astfel, instanța de fond corect a considerat oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendare, considerând că scopul legii penale de reeducare poate fi atins și fără izolarea lui de societate și prin urmare, concluzia instanței de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii, în corespundere cu Partea generală și specială a Codului penal.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea recursului avocatul a indicat dezacordul cu modul de apreciere a probelor a instanțelor de judecată, ceea ce a dus la condamnarea eronată a inculpatului și totodată, la stabilirea pedepsei instanța a utilizat sintagma ”termen de probă” și nu ”termen de probațiune”, așa cum prevede art. 90 Cod penal.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel just a ajuns la concluzia de menținere a sentinței instanței de fond, or, această soluție a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și în asemenea circumstanțe, lipsesc temeiuri de casare a hotărârii contestate, ceea ce duce la inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că, avocatul în recursul său indică ca temei de drept pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicitând achitarea inculpatului, deoarece instanțele de judecată nu au apreciat la justa valoare probele administrate la cauza penală.

Astfel, Colegiul penal menționează că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă avocatul Lozan Oleg indicând această eroare de drept, nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeiuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.*

În ce privește argumentul care reprezintă eroare de drept prevăzută la pct.8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs relatează că, acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de

fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recursul ordinar, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor apelantului, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în decizia sa, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

De asemenea, Colegiul penal menționează că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Manjeru Ion sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Referitor la argumentul avocatului precum că, instanța de fond la aplicarea pedepsei a utilizat sintagma "termen de probă" și nu "termen de probațiune", Colegiul reține că situația dată nu răstoarnă circumstanțele cauzei stabilite și nu influențează asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului sau la aplicarea pedepsei.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că hotărârea recurată corespunde prevederilor legii procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu

persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lozan Oleg în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2018, în cauza penală în privința lui Manjeru Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 19 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu